

новото стопанско развитие на България, и за щастие, преживя сждбата на редица свои Крайбалкански събратя, като Карлово Калоферъ и др. за да продължава по нататъкъ своя ходъ и пжтя на икономическия модернизъмъ. Днесъ Сливенската текстилна индустрия владѣ турските пазари и, ако тѣ ѝ се отнематъ, тя има достатъчно жизнени сили, за да се акомодира къмъ нови такива. Трѣбва да се признае, че Сливенъ таи елементитѣ — приходни, материални и лични — за едно солидно стопанско възрастване. Защото предимството, което днесъ въ това отношение му се пада, се дължи безспорно на собственитѣ му усилия, тъй като държавното съдействие е винаги липсвало, безъ да говоримъ за протекционизъмъ или облагодѣтелствуване.

А между това държавата е длъжна да дава всички възможни улеснения за индустриално процътяване; въ това е нейното бждеще, въ това е нейната мощъ. Напредъкътъ на извѣстна индустрия въ единъ край не е въпросъ чисто локаленъ, а въпросъ общодържавенъ, въпросъ на народното ступанство. Могществото на съвременнитѣ капиталистически държави въ политическо, социално и международно отношения се изгражда единствено върху здравитѣ основи на икономическия подемъ. Хегемонията на Англия и Германия надъ останалитѣ държави на континента не е явление случайно, а въ тѣсна връзка съ широкия разцвѣтъ на тѣхната индустрия. Тази истина лежи дълбоко въ съзнанието на всички управлящи политици и въ страни, останали назадъ въ своя стопански развой. И като най-блѣстяще потвърждение на това служи факта на най-широка закрила, която младитѣ държави даватъ на своята слаба индустрия. Тази закрила достига до инакъ необходими жертви. Днесъ за никого не е тайна, че като предпоставка на едно интензивно стопанско развитие, служатъ пжтищата и съобщенията. И ако последнитѣ се налагатъ отъ нуждитѣ на напредналия икономически животъ въ силно развититѣ капиталистически страни, то тѣ се налагатъ отъ съзнанието за разчистване пжтя на този животъ въ закъснѣлитѣ страни. Иначе не би било обяснимо строенето на скъпи железници въ последнитѣ, които не могатъ да искарятъ даже лихвитѣ на вложенитѣ капитали. Строителната политика на държавитѣ се винаги чертае съ огледъ, покрай другото, и на улесненията, които носи, за потикване стопанския прогресъ.

Какъвъ е ръководящия принципъ, обаче, на българската държава въ нейната строителна политика? — Пълна безпринципностъ и безсистемностъ. Това го казаха много отъ народнитѣ представители въ камарата. Удовлетворение на партитански искания и ангажменти, или пъкъ, защото известенъ пжтъ струвалъ евтино — това сж били преимуществено ръководнитѣ начала на българскитѣ правителства. Индустриално